

[Ingerlise Koefoed]

ne, hvor der skal sidde en konsulent i kulturministeriet og tage stilling til musikskolevirksomheden, som jo hører til under undervisningsministeriet.

Vi foreslår, at der foruden de obligatoriske amtsmusikudvalg også skal være obligatorium for musikudvalg i København og på Frederiksberg. Det gør vi så meget desto ivrigere, fordi ministeren selv i et brev til udvalget har skrevet, at ministeriet også ønsker, at der kunne blive sådanne musikudvalg, men man ønsker ikke at gå imod kommunernes og de kommunale organisationers ønske; derfor vil man altså ikke foreslå disse musikudvalg gjort obligatoriske. Jeg mener, at netop en kommune som København har et meget stærkt behov for et musikudvalg og et stærkt behov for, at det bliver obligatorisk for dem at have et sådant musikudvalg. Der er mange, mange mennesker i Københavns kommune, der dyrker musik. Der er stor, stor mangel på spillesteder for den rytmiske og den nyere musik, og der er i høj grad mangel på øvesteder for de mennesker, der spiller rytmisk musik professionelt og amatør-mæssigt. Det er ikke nok, at man sender alle grupperne hen i Fair Play og spille, for der er ikke plads til ret mange af grupperne i Fair Play. Det er nødvendigt med mange flere øvesteder.

Endelig foreslår vi jo musikrådet lavet om. Vi bryder os ikke om ministerudpegede folk i de forskellige officielle udvalg, og vi mener, at dette meget bredt sammensatte repræsentantskab, som består af 40 mennesker fra alle sider af musiklivet, skulle være det, der har den største indflydelse på, hvem der kommer til at sidde i musikrådet. Hvis vores ændringsforslag om musikrådets sammensætning og repræsentantskabets muligheder for at udpege det så bredt som muligt falder, så vil vi stemme for det ændringsforslag, der er stillet af venstre og konservative, når det drejer sig om et medlem, der skal have særlig indsigt i den nutidige kompositionsmusik, og vi vil stemme for venstres forslag om, at der skal en publikumsrepræsentant ind i musikrådet.

Endelig takker vi for, at vores forslag om en revision af musikloven, som blev støttet af de fleste af partierne i kulturudvalget, nu er blevet gjort til ministerens ændringsforslag.

Arne Melchior (CD):

Hr. Poulsaard blæste musikken en lang march – så vil jeg til gengæld blæse ham et stykke.

Jeg mener ikke, at der var noget som helst menneske eller nogen deputationer, der kom rendende til kulturudvalget om den sag. Jeg så dem alle sammen komme ind i pæn orden og takt. Jeg ville ønske, at udvalgene blev opsøgt af lidt flere af de kredse, lovene angår. Jeg sætter meget stor pris på den indsigt, vi på den måde fik i de forskellige aspekter af kulturlivet, som det ville have været meget besværligere at skaffe sig på anden måde. Jeg finder det derfor nødvendigt, at det bliver sagt, at alle, der har anmeldt sig, kun har gjort, hvad der er deres ret, og hvad der højst sandsynligt også er deres pligt over for de mennesker og de organer, de repræsenterer, og at det er ikke noget, folketingsmedlemmer skal håne, men noget, man skulle søge at fremme. Det er uendelig få borgere i dette land, der ved, at ethvert menneske, enhver borger i virkeligheden har ret til at få foretræde for et udvalg.

Jeg er meget tilfreds med de ændringer, der er sket under behandlingen, selv om også CD erkender, at loven langtfra er fuldkommen. Derfor er vi også tilfredse med de ændringsforslag, der er føjet ind. Vi stillede på et meget tidligt tidspunkt under behandlingen fra CDs side ændringsforslag for at redde og sikre Vestjysk Symfoniorkester, og jeg er glad for, at andre partier har villet være med, og at ministeren har givet det tilsagn, som det fremgår af betænkningen.

Endelig er der tilsagnet om, at ministeren i samlingen 1982–83 vil søge at få de ca. 3 mill. kr. fra Koda kompenseret ad anden vej, nemlig når hun skal fremsætte forslag om ændring af teaterloven. Jeg vil gerne sige, at mit parti vil udfolde bestræbelser for, at det kan ske tidligere. Beløbet er så lille, og velviljen over for løsning af problemet er så stor, at jeg har håb om, at det kan ske før. En teaterlov, der skal fremsættes i samlingen 1982–83, kommer muligvis igennem i 1985 eller sådan noget lignende, og så længe er det faktisk ikke rimeligt, at netop den lille gruppe mennesker, Kodaafgifterne tilfalder, idømmes en ekstra skat, som er totalt ude af proportion med noget, nogen anden borger i dette land er blevet pålagt af særpligter. Derfor håber jeg, at alle kræfter vil forenes om at få denne lille, men for de pågældende